

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Zvezek 57

5. april 2014

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) št. 331/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura pred ponarejanjem (program „Pericles 2020“) in razveljavitvi sklepov Sveta 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES 1
- ★ Uredba (EU) št. 332/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njenimi državami članicami na eni strani ter Republiko Srbijo na drugi strani 10
- ★ Uredba (EU) št. 333/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o spremembi Uredbe (ES) št. 443/2009 zaradi opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih osebnih avtomobilov 15
- ★ Uredba (EU) št. 334/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 528/2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov v zvezi z določenimi pogoji za dostop na trg ⁽¹⁾ 22
- ★ Uredba (EU) št. 335/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 o Evropskem skladu za ribištvo, glede nekaterih določb o finančnem upravljanju za nekatere države članice, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo 33

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 331/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 11. marca 2014

o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura pred ponarejanjem (program „Pericles 2020“) in razveljavitvi sklepov Sveta 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 133 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija in države članice so si zastavile cilj, da bodo določile ukrepe, potrebne za uporabo eura kot enotne valute. Ti ukrepi vključujejo zaščito eura pred ponarejanjem in s tem povezanimi goljufijami ter tako krepijo učinkovitost gospodarstva Unije in zagotavljajo vzdržnost javnih financ.
- (2) Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 ⁽³⁾ določa izmenjavo informacij, sodelovanje in vzajemno pomoč in s tem vzpostavlja usklajen okvir za zaščito eura. Učinke navedene uredbe je Uredba Sveta (ES) št. 1339/2001 ⁽⁴⁾ razširila na tiste države članice, ki niso sprejele eura kot enotne valute, da se zagotovi enaka stopnja zaščite eura po vsej Uniji.
- (3) Ukrepi, katerih cilj je spodbujati izmenjavo informacij in osebja, tehnično in znanstveno pomoč ter specializirano usposabljanje, pomembno prispevajo k zaščiti enotne valute Unije pred ponarejanjem in povezanimi goljufijami ter tako omogočajo doseganje visoke in enake stopnje zaščite po vsej Uniji in hkrati dokazujejo sposobnost Unije za boj proti hudemu organiziranemu kriminalu.
- (4) Program za zaščito eura pred ponarejanjem (program Pericles) prispeva k ozaveščanju državljanov Unije in izboljšuje zaščito eura, zlasti prek stalnega širjenja informacij o rezultatih ukrepov, ki jih ta program podpira.

⁽¹⁾ UL C 137, 12.5.2012, str. 7.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. decembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 181, 4.7.2001, str. 6).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1339/2001 z dne 28. junija 2001 o razširitvi učinkov Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi potrebnih ukrepov za zaščito eura pred ponarejanjem na tiste države članice, ki eura niso sprejele za svojo enotno valuto (UL L 181, 4.7.2001, str. 11).

- (5) Pretekla podpora takim ukrepom, ki je bila izražena s sklepoma Sveta 2001/923/ES ⁽¹⁾ in 2001/924/ES ⁽²⁾, ki sta bila naknadno spremenjena ter razširjena s sklepi Sveta 2006/75/ES ⁽³⁾, 2006/76/ES ⁽⁴⁾, 2006/849/ES ⁽⁵⁾ in 2006/850/ES ⁽⁶⁾, je omogočila izboljšanje ukrepov Unije in držav članic na področju zaščite eura pred ponarejanjem. Cilji programa Pericles za obdobji 2002–2006 in 2007–2013 so bili uspešno doseženi.
- (6) Komisija je v oceni učinka iz leta 2011, v kateri je presojala, ali bi bilo treba program Pericles nadaljevati ali ne, prišla do zaključka, da bi bilo treba program Pericles podaljšati ter izboljšati cilje in metodologijo.
- (7) Ocena učinka je vsebovala priporočilo, da bi bilo treba nadaljevati in dodatno razvijati ukrepe na ravni Unije in držav članic na področju zaščite eura pred ponarejanjem, pri čemer je treba upoštevati tudi nove izzive v času proračunskega varčevanja. V skladu z novim programom Pericles 2020 lahko predlogi, ki jih predložijo sodelujoče države članice, vključujejo udeležence iz tretjih držav, če je njihovo sodelovanje pomembno za zaščito eura.
- (8) Zagotoviti bi bilo treba, da je program Pericles 2020 skladen z drugimi ustreznimi programi in ukrepi ter da jih dopolnjuje. Zato bi Komisija morala opraviti vsa potrebna posvetovanja v zvezi z oceno potreb za zaščito eura z glavnimi udeleženiimi stranmi (zlasti s pristojnimi nacionalnimi organi, ki so jih imenovalе države članice, z Evropsko centralno banko in Europolom) v odboru, določenem v Uredbi (ES) št. 1338/2001, zlasti glede izmenjave, pomoči in usposabljanja za izvedbo programa Pericles 2020.
- (9) Program Pericles 2020 bi bilo treba izvajati popolnoma skladno z določbami Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾. V skladu z navedeno uredbo financiranje nakupa opreme ne more biti edini namen nepovratnih sredstev. Namen nepovratnih sredstev je financiranje ukrepa, namenjenega pomoči za doseg cilja politike Unije.
- (10) Pomembnost eura kot svetovne valute zahteva ustrezno raven zaščite na mednarodni ravni, ki jo je mogoče doseči tako, da se dajo na voljo sredstva za nakup opreme, ki jo lahko organi tretjih držav uporabijo za preiskovanje ponarejanja eura.
- (11) Ocena programa Pericles, opravljena z zainteresiranimi stranmi, kaže na dodano vrednost tega programa v smislu visoke stopnje sodelovanja med državami članicami in s tretjimi državami ter dopolnjevanje z ukrepi, ki se izvajajo na nacionalni ravni, rezultat tega pa je povečana učinkovitost. Nadaljevanje programa Pericles na ravni Unije naj bi pomembno prispevalo k ohranjanju in nadaljnjemu izboljšanju visoke stopnje zaščite eura v povezavi z okrepitevijo čezmejnega sodelovanja, izmenjave in pomoči. Hkrati bodo ustvarjeni skupni prihranki na podlagi skupno organiziranih ukrepov in javnih naročil za razliko od morebitnih posameznih nacionalnih pobud.
- (12) Komisija bi morala Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti neodvisno vmesno ocenjevalno poročilo o izva-janju programa Pericles 2020 ter končno ocenjevalno poročilo o doseganju njegovih ciljev.

⁽¹⁾ Sklep Sveta 2001/923/ES z dne 17. decembra 2001 o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“) (UL L 339, 21.12.2001, str. 50).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2001/924/ES z dne 17. decembra 2001 o razširitvi učinka Sklepa o programu izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“) na države članice, ki niso sprejele eura kot enotne valute (UL L 339, 21.12.2001, str. 55).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2006/75/ES z dne 30. januarja 2006 o spremembah in podalšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“) (UL L 36, 8.2.2006, str. 40).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2006/76/ES z dne 30. januarja 2006 o razširitvi na ne-sodelujoče države članice uporabe Sklepa 2006/75/ES o spremembah in podalšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“) (UL L 36, 8.2.2006, str. 42).

⁽⁵⁾ Sklep Sveta 2006/849/ES z dne 20. novembra 2006 o spremembah in podalšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“) (UL L 330, 28.11.2006, str. 28).

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 2006/850/ES z dne 20. novembra 2006 o razširitvi uporabe Sklepa 2006/849/ES o spremembah in podalšanju Sklepa 2001/923/ES o vzpostavitvi programa izmenjave, pomoči in usposabljanja za zaščito eura proti ponarejanju (program „Pericles“) na nesodelujoče države članice (UL L 330, 28.11.2006, str. 30).

⁽⁷⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (13) Ta uredba je skladna z načeloma dodane vrednosti in sorazmernosti. Program Pericles 2020 bi moral omogočati lažje sodelovanje med državami članicami ter med Komisijo in državami članicami z namenom zaščite eura pred ponarejanjem brez negativnega vpliva na pristojnosti držav članic, pri čemer se sredstva uporabljajo učinkoviteje, kot bi se lahko uporabljala na nacionalni ravni. Ukrepanje na ravni Unije je potrebno in upravičeno, ker državam članicam očitno pomaga pri skupni zaščiti eura in spodbuja uporabo skupnih struktur Unije za povečanje obsega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi.
- (14) Program Pericles 2020 naj bi se izvajal sedem let, s čimer bo njegovo trajanje usklajeno s trajanjem večletnega finančnega okvira iz Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ⁽¹⁾.
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje programa Pericles 2020 bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Komisija bi morala sprejeti letne delovne programe, v katerih so določene prednostne naloge, razčlenitev proračuna in ocenjevalna merila za nepovratna sredstva za ukrepe. Komisija bi se morala z državami članicami dogovoriti o uporabi te uredbe, in sicer v okviru odbora iz Uredbe (ES) št. 1338/2001. V letni delovni program bi morali biti vključeni izjemni in utemeljeni primeri, ko je povečanje sofinanciranja potrebno, da se državam članicam omogoči večja gospodarska prožnost, ki jim bo omogočila zadovoljivo uresničevanje in dokončanje projektov za varstvo in zaščito eura.
- (16) Ta uredba določa finančna sredstva za celotno obdobje trajanja programa Pericles 2020, ki pomenijo prednostni referenčni znesek za Evropski parlament in Svet v letnem proračunskem postopku v smislu točke 17 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 2. decembra 2013 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini, sodelovanju v proračunskih zadevah in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾.
- (17) Da bi se omogočila določena prožnost pri dodeljevanju sredstev, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije v zvezi s spremembo okvirne dodelitve teh sredstev. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu sočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (18) Finančne interese Unije bi bilo treba v celotnem ciklu odhodkov zaščititi s sorazmernimi ukrepi, ki vključujejo preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje nepravilnosti, povračilo izgubljenih, neupravičeno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter po potrebi upravnih in denarnih kazni.
- (19) Sklepe 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES bi bilo treba razveljaviti. Sprejeti bi bilo treba prehodne določbe za izpolnitev finančnih obveznosti, povezanih z ukrepi iz navedenih sklepov.
- (20) Primerno je zagotoviti nemoten in neprekinjen prehod iz programa Pericles na program Pericles 2020, prav tako pa bi bilo primerno trajanje programa Pericles 2020 uskladiti z Uredbo (EU, Euratom) št. 1311/2013. Program Pericles 2020 bi se zato moral začeti izvajati 1. januarja 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I
SPLOŠNE DOLOČBE
Člen 1
Predmet urejanja

Vzpostavi se večletni akcijski program za spodbujanje ukrepov za zaščito in zavarovanje eura pred ponarejanjem in povezanimi goljufijami „Pericles 2020“ (v nadaljnjem besedilu: program) za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (UL L 347, 20.12.2013, str. 884).

⁽²⁾ UL C 373, 20.12.2013, str. 1.

Člen 2

Dodana vrednost

Program dejavno spodbuja in vključuje okrepljeno nadnacionalno sodelovanje za zaščito eura v Uniji in zunaj nje ter s trgovinskimi partnerji Unije, s poudarkom na državah članicah ali tretjih državah, kjer je v skladu z ustreznimi poročili pristojnih organov stopnja ponarejanja eura najvišja. Tako sodelovanje prispeva k večji učinkovitosti zaščite eura s pomočjo izmenjave najboljših praks, skupnih standardov in skupnega specializiranega usposabljanja.

Člen 3

Splošni cilj

Splošni cilj programa je preprečevanje ponarejanja in povezanih goljufij in boj proti njim ter s tem povečanje konkurenčnosti gospodarstva Unije in zagotavljanje vzdržnosti javnih financ.

Člen 4

Posebni cilj

Posebni cilj programa je zaščititi eurobankovce in eurokovance pred ponarejanjem in povezanimi goljufijami s podporo in dopolnjevanjem ukrepov, ki jih sprejmejo države članice, ter zagotavljanjem pomoči pristojnim nacionalnim organom in organom Unije pri njihovih prizadevanjih, da razvijejo tesno in redno sodelovanje ter izmenjavo najboljših praks med seboj ter s Komisijo, tudi z vključitvijo tretjih držav in mednarodnih organizacij, če je primerno.

Ta cilj se med drugim meri z učinkovitostjo ukrepanja finančnih in tehničnih organov ter organov pregona in pravosodnih organov, ki se meri na podlagi števila odkritih primerov ponarejanja, uničenih nezakonitih tiskarn, prijetih posameznikov in izrečenih kazni.

Člen 5

Organi, upravičeni do financiranja

Organi, ki so upravičeni do financiranja v okviru programa, so pristojni nacionalni organi, kakor so opredeljeni v točki (b) člena 2 Uredbe (ES) št. 1338/2001.

Člen 6

Sodelovanje v programu

1. Sodelujoče države so države članice, ki so sprejele euro kot enotno valuto.
2. Predlogi, ki jih predložijo države članice iz odstavka 1, lahko vključujejo udeležence iz tretjih držav, če je to pomembno za izpolnitev splošnih in posebnih ciljev iz člena 3 oziroma 4.

Člen 7

Ciljne skupine in skupni ukrepi

1. Program je usmerjen k sodelovanju naslednjih skupin:
 - (a) osebje agencij, ki se ukvarjajo z odkrivanjem ponarejanja in bojem proti ponarejanju, zlasti policijske enote in finančne uprave, ob upoštevanju njihovih konkretnih funkcij na nacionalni ravni;
 - (b) osebje obveščevalnih služb;
 - (c) predstavniki nacionalnih centralnih bank, zakladnic, poslovnih bank in drugih finančnih posrednikov, zlasti glede obveznosti finančnih institucij;
 - (d) pravosodni uradniki, odvetniki in člani pravosodja, specializirani za to področje;
 - (e) vse druge skupine specialistov za to področje, kot so gospodarske zbornice ali podobne strukture, ki lahko omogočijo dostop do majhnih in srednje velikih podjetij, trgovcev na drobno ter podjetij za prevoz gotovine.

2. Komisija lahko ukrepe v okviru programa organizira skupaj z drugimi partnerji, ki imajo ustrezno strokovno znanje, kot so:

- (a) nacionalne centralne banke in Evropska centralna banka (ECB);
- (b) nacionalni centri za analize in nacionalni centri za analizo kovancev;
- (c) Evropski tehnični in znanstveni center (ETZC) in zakladnice;
- (d) Europol, Eurojust in Interpol;
- (e) centralni državni uradi za boj proti ponarejanju, kot so opredeljeni v členu 12 Mednarodne konvencije o preprečevanju ponarejanja denarja, podpisane v Ženevi 20. aprila 1929 ⁽¹⁾, in druge agencije, ki so specializirane za preprečevanje, odkrivanje in kazenski pregon v zvezi s ponarejanjem;
- (f) organi, specializirani za tehnologije ponatisa in overjanja, ter tiskarji in graverji;
- (g) organi, z izjemo navedenih v točkah (a) do (f), ki nudijo posebno strokovno znanje, vključno s takimi organi iz tretjih držav in zlasti iz držav pristopnic in kandidatk, če je primerno; ter
- (h) zasebni subjekti z razvitim in dokazanim tehnološkim znanjem in skupine, ki so specializirane za odkrivanje ponarejenih bankovcev in kovancev.

Člen 8

Upravičeni ukrepi

1. Program upošteva nadnacionalne in interdisciplinarne vidike boja proti ponarejanju ter spodbuja najboljše prakse, prilagojene nacionalnim značilnostim vsake države članice.

2. Pod pogoji, določenimi v letnem delovnem programu iz člena 11, program zagotavlja finančno podporo za naslednje ukrepe:

(a) izmenjavo in širjenje informacij, zlasti z organiziranjem delavnic, srečanj in seminarjev, vključno z usposabljanjem, ciljnim zaposlovanjem in izmenjavo osebja pristojnih nacionalnih organov ter drugimi podobnimi ukrepi. Izmenjava informacij je med drugim usmerjena v:

- metodologije za spremljanje in analiziranje gospodarskega in finančnega učinka ponarejanja,
- delovanje podatkovnih zbirk in sistemov zgodnjega opozarjanja,
- uporabo računalniško podprtih orodij odkrivanja,
- poizvedovalne in preiskovalne metode,
- znanstveno pomoč, zlasti znanstvene podatkovne zbirke in spremljanja/opazovanja tehnološkega razvoja,
- zaščito eura zunaj Unije,
- raziskovalne ukrepe,
- zagotavljanje posebnih operativnih strokovnih znanj;

(b) tehnično, znanstveno in operativno pomoč, ki se izkaže za potrebno v okviru programa in ki vključuje zlasti:

- vse ustrezne ukrepe, ki določajo učne vire na ravni Unije, kot so priročnik o zakonodaji Unije, informativni bilteni, praktični priročniki, glosarji in leksikoni, baze podatkov, zlasti na področju znanstvene pomoči ali spremljanja tehnologije ali računalniških podpornih aplikacij, kot je programska oprema,
- ustrezne študije na interdisciplinarni in nadnacionalni ravni,
- razvoj instrumentov in metod tehnične podpore za lažje izvajanje ukrepov odkrivanja na ravni Unije,
- finančno podporo za sodelovanje v dejavnostih, ki vključujejo vsaj dve državi, kadar taka podpora ni na voljo na podlagi drugih programov evropskih institucij in organov;

⁽¹⁾ Zbirka pogodb Društva narodov št. 2623 (1931), str. 372.

- (c) nepovratna sredstva za financiranje nakupa opreme, ki jo bodo uporabljali specializirani organi za boj proti ponarejanju pri zaščiti eura pred ponarejanjem, skladno s členom 10(3).

POGLAVJE II

FINANČNI OKVIR

Člen 9

Finančna sredstva

1. Finančna sredstva za izvajanje programa za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 znašajo 7 344 000 EUR (v tekočih cenah).
2. V okviru finančnih sredstev programa se zneski dodelijo upravičenim ukrepom iz člena 8(2) v skladu z okvirno dodelitvijo sredstev iz Priloge.

Komisija od te okvirne dodelitve sredstev ne odstopi za več kakor 10 %. Če bi bilo treba to mejo prekoračiti, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14 v zvezi s spremembo okvirne dodelitve sredstev iz Priloge.

3. Evropski parlament in Svet odobrita letne odobritve v okviru omejitev iz večletnega finančnega okvira.

Člen 10

Vrste finančne podpore in sofinanciranje

1. Komisija izvaja program v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012.
2. Finančna podpora v okviru programa za upravičene ukrepe iz člena 8(2) ima obliko:
 - (a) nepovratnih sredstev ali
 - (b) javnih naročil.
3. Nakup opreme ne sme biti edina sestavina sporazuma o nepovratnih sredstvih.
4. Stopnja sofinanciranja za nepovratna sredstva, dodeljena v okviru programa, ne presega 75 % upravičenih stroškov. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, opredeljenih v letnem delovnem programu iz člena 11, stopnja sofinanciranja ne presega 90 % upravičenih stroškov.
5. Kadar upravičene ukrepe iz člena 8(2) organizirajo skupaj Komisija in ECB, Eurojust, Europol ali Interpol, se nastali stroški razdelijo med njimi. V vsakem primeru pa vsak izmed navedenih subjektov sam nosi potne in nastanitvene stroške svojih gostujočih predavateljev.

Člen 11

Letni delovni programi

Komisija za izvajanje programa sprejme letne delovne programe.

V vsakem letnem delovnem programu se uresničevanje splošnih in posamičnih ciljev, določenih v členu 3 oziroma 4, predvidi tako, da se določijo:

- (a) ukrepi, ki jih je treba izvesti v skladu s takimi splošnimi in posamičnimi cilji, vključno z okvirno dodelitvijo sredstev in načinom izvrševanja;
- (b) za nepovratna sredstva: bistvena izbirna merila in najvišja stopnja sofinanciranja.

Sredstva, ki so v okviru programa dodeljena za dejavnosti sporočanja, zajemajo tudi sporočanje znotraj institucij v zvezi s političnimi prednostnimi nalogami Unije, če so povezane s splošnim ciljem iz člena 3.

Člen 12

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni s preventivnimi ukrepi proti goljufijam, korupciji in drugim nezakonitim dejanjem z učinkovitimi pregledi in, kadar se ugotovijo nepravilnosti, izterjavo neupravičeno plačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in denarnimi kaznimi.
2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščen za izvajanje revizij na podlagi dokumentov in na kraju samem pri vseh upravičenih do nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije v okviru programa.
3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko na kraju samem opravi preiskave, vključno s pregledi na kraju samem in inšpekcijami, v skladu z določbami in postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ in Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ⁽²⁾, da bi ugotovil, ali je prišlo do goljufije, korupcije ali katerega koli drugega nezakonitega dejanja v povezavi s sporazumom ali sklepom o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo, financirano v okviru programa, ki bi vplivalo na finančne interese Unije.
4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe ter sporazumi in sklepi o dodelitvi nepovratnih sredstev, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje takšnih revizij in preiskav v skladu z njihovimi pristojnostmi.

POGLAVJE III

SPREMLJANJE, OCENJEVANJE IN PRENESENE PRISTOJNOSTI

Člen 13

Spremljanje in ocenjevanje

1. Program izvaja Komisija v sodelovanju z državami članicami na podlagi rednih posvetovanj v različnih fazah izvajanja programa, ki potekajo v odboru iz Uredbe (ES) št. 1338/2001, ob upoštevanju ustreznih ukrepov, ki jih izvajajo drugi pristojni subjekti, zlasti ECB in Europol.
2. Komisija si prizadeva zagotoviti skladnost in dopolnjevanje programa z drugimi ustreznimi programi in dejavnostmi na ravni Unije.
3. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu letno zagotavlja informacije o rezultatih programa. Zajete so tudi informacije o skladnosti in dopolnjevanju z drugimi ustreznimi programi in ukrepi na ravni Unije. Komisija stalno razširja rezultate ukrepov, ki se podpirajo v okviru programa. Vse sodelujoče države in drugi prejemniki Komisiji zagotavljajo vse podatke in informacije, ki so potrebni, da se omogoči spremljanje in ocenjevanje programa.
4. Ocenjevanje programa opravi Komisija. Komisija do 31. decembra 2017 predstavi neodvisno vmesno ocenjevalno poročilo v zvezi z doseganjem ciljev vseh ukrepov (na ravni rezultatov in učinkov), uspešno in strokovno učinkovito porabo sredstev in njeno dodano vrednostjo za Unijo. Ocenjevalno poročilo se pripravi za posredovanje informacij, potrebnih za odločanje o nadaljnjem, spremembi ali ukinitvi ukrepov. Ocenjevanje poleg tega obravnava možnosti za poenostavitve, notranjo in zunanjo skladnost, nadaljnji pomen vseh ciljev ter prispevek ukrepov k prednostnim nalogam Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Upošteva tudi rezultate ocenjevanja dolgoročnega učinka predhodnih ukrepov.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

5. Dolgoročnejši učinki programa in njihova trajnost se prav tako ocenijo, da bi se tako posredovale informacije, potrebne za odločitev o morebitnem podaljšanju, spremembi ali ukinitvi vsakega naslednjega programa.
6. Poleg tega Komisija do 31. decembra 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži tudi končno ocenjevalno poročilo o doseganju ciljev programa.

Člen 14

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9 se prenese na Komisijo za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.
3. Pooblastilo iz člena 9 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 9, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Razveljavitev

Sklepi 2001/923/ES, 2001/924/ES, 2006/75/ES, 2006/76/ES, 2006/849/ES in 2006/850/ES se razveljavijo.

Vendar finančne obveznosti, povezane z ukrepi iz navedenih sklepov, do izpolnitve teh obveznosti še naprej urejajo navedeni sklepi.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 11. marca 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

PRILOGA

Okvirna dodelitev sredstev za upravičene ukrepe iz člena 8(2)

V okviru finančnih sredstev programa, določenih v členu 9, se najmanj 90 % proračuna dodeli naslednjim upravičenim ukrepom iz člena 8(2):

- izmenjava in širjenje informacij,
 - tehnična, znanstvena in operativna pomoč,
 - nepovratna sredstva za financiranje nakupa opreme, ki naj bi jo uporabljali specializirani organi za boj proti ponarejanju.
-

UREDBA (EU) št. 332/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. marca 2014****o nekaterih postopkih za uporabo Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Srbijo na drugi strani**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 207 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Stabilizacijsko-pridružitveni sporazum med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Srbijo na drugi strani (v nadaljnjem besedilu: SPS) je bil podpisan 29. aprila 2008 in sklenjen 22. julija 2013 ⁽²⁾. Veljati je začel 1. septembra 2013.
- (2) Treba je določiti pravila o izvajanju nekaterih določb SPS in postopke za sprejetje podrobnih pravil o izvajanju.
- (3) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja SPS bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Ker so izvedbeni akti del skupne trgovinske politike, bi bilo treba za njihovo sprejetje načeloma uporabiti postopek pregleda. Kadar je v SPS predvidena možnost, da se v izjemnih in kritičnih okoliščinah takoj začnejo uporabljati ukrepi, potrebni za obvladovanje položaja, bi morala Komisija takšne izvedbene akte sprejeti takoj. Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z ukrepi, ki zadevajo kmetijske in ribiške proizvode.
- (4) V SPS je določeno, da se nekateri kmetijski in ribiški proizvodi s poreklom iz Srbije lahko v Unijo uvozijo po znižani carinski stopnji in v okviru tarifnih kvot. Zato je treba uvesti določbe, ki urejajo upravljanje in pregled teh tarifnih kvot, da se omogoči njihova temeljita ocena.
- (5) Če so ukrepi trgovinske zaščite potrebni, bi jih bilo treba sprejeti v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 260/2009 ⁽⁴⁾, Uredbo Sveta (ES) št. 1225/2009 ⁽⁵⁾ oziroma Uredbo Sveta (ES) št. 597/2009 ⁽⁶⁾.
- (6) Kadar država članica Komisiji posreduje informacije o morebitnem primeru goljufije ali nezagotavljanju upravnega sodelovanja, bi bilo treba uporabljati ustrezno zakonodajo Unije, zlasti Uredbo Sveta (ES) št. 515/97 ⁽⁷⁾.
- (7) Ta uredba vsebuje izvedbene ukrepe za SPS in bi se zato morala uporabljati od datuma začetka veljavnosti SPS.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2012 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 28. januarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 11. marca 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Sklep Sveta in Komisije 2013/490/EU, Euratom z dne 22. julija 2013 o sklenitvi Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Srbijo na drugi strani (UL L 278, 18.10.2013, str. 14). Sporazum je bil objavljen skupaj z navedenim sklepom v UL L 278, 18.10.2013, str. 16.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 260/2009 z dne 26. februarja 2009 o skupnih pravilih za uvoz (UL L 84, 31.3.2009, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 343, 22.12.2009, str. 51).

⁽⁶⁾ Uredba Sveta (ES) št. 597/2009 z dne 11. junija 2009 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 188, 18.7.2009, str. 93).

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES) št. 515/97 z dne 13. marca 1997 o medsebojni pomoči med upravnimi organi držav članic in o sodelovanju med njimi in Komisijo zaradi zagotavljanja pravilnega izvajanja carinske in kmetijske zakonodaje (UL L 82, 22.3.1997, str. 1).

- (8) Z začetkom veljavnosti SPS je SPS nadomestil Začasni sporazum o trgovini in trgovinskih zadevah med Evropsko skupnostjo na eni strani in Republiko Srbijo na drugi strani ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Začasni sporazum), ki je začel veljati 1. februarja 2010 ter je predvideval predčasni začetek veljavnosti trgovinskih in s trgovino povezanih določb SPS. Da bi zagotovili učinkovito uporabo in upravljanje tarifnih kvot, dodeljenih na podlagi Začasnega sporazuma in SPS, ter za zagotovitev pravne varnosti in enakega obravnavanja, kar zadeva odmero dajatev, bi se morale nekatere določbe te uredbe uporabljati od datuma začetka veljavnosti Začasnega sporazuma –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. V tej uredbi so določeni pravila in postopki za sprejetje podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani ter Republiko Srbijo na drugi strani (v nadaljnjem besedilu: SPS).
2. Vsa sklicevanja na določbe SPS v tej uredbi se, kjer je primerno, razumejo kot sklicevanja na ustrezne določbe Začasnega sporazuma.

Člen 2

Koncesije za ribe in ribiške proizvode

Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila za izvajanje člena 14 Začasnega sporazuma ter pozneje člena 29 SPS glede tarifnih kvot za ribe in ribiške proizvode. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(3) te uredbe.

Člen 3

Tarifna znižanja

1. V skladu z odstavkom 2 se stopnje preferencialnih dajatev zaokrožijo navzdol na prvo decimalko.
2. Preferencialna stopnja se šteje kot popolna oprostitvev, kadar stopnja preferencialne dajatve, izračunana v skladu z odstavkom 1, doseže eno od naslednjih vrednosti:
 - (a) 1 % ali manj v primeru dajatev *ad valorem*;
 - (b) 1 EUR ali manj pri posameznem znesku posebnih dajatev.

Člen 4

Tehnične prilagoditve

Komisija z izvedbenimi akti sprejme spremembe in tehnične prilagoditve določb, sprejetih v skladu s to uredbo, ki so potrebne zaradi sprememb oznak kombinirane nomenklature in pododdelkov TARIC ali so posledica sklenitve novih ali spremenjenih sporazumov, protokolov, izmenjav pisem ali drugih aktov med Unijo in Republiko Srbijo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(3).

Člen 5

Splošna zaščitna klavzula

Brez poseganja v člen 7 se takrat, kadar mora Unija sprejeti ukrep, določen v členu 41 SPS, Komisija z izvedbenimi akti sprejme ta ukrep. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(3) te uredbe, razen če je v členu 41 SPS določeno drugače.

Člen 6

Klavzula o pomanjkanju

Brez poseganja v člen 7 se takrat, kadar mora Unija sprejeti ukrep, določen v členu 42 SPS, Komisija z izvedbenimi akti sprejme ta ukrep. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(3) te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 28, 30.1.2010, str. 1.

Člen 7

Izjemne in kritične okoliščine

Kadar nastopijo izjemne in kritične okoliščine v smislu člena 41(5)(b) in člena 42(4) SPS, lahko Komisija v skladu s postopkom iz člena 13(4) te uredbe sprejme ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj, kakor je določeno v členih 41 in 42 SPS.

Člen 8

Zaščitna klavzula za kmetijske in ribiške proizvode

1. Ne glede na postopke, predvidene v členih 5 in 6 te uredbe, Komisija takrat, kadar mora Unija ukrepati, kakor je določeno v členu 32(2) ali členu 41 SPS, v zvezi s kmetijskimi in ribiškimi proizvodi, na zahtevo države članice ali na lastno pobudo odloči o potrebnih ukrepih, potem ko je, kjer je primerno, uporabila postopek predložitve iz člena 41 SPS. Navedene ukrepe Komisija sprejme z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(3) te uredbe.

V izredno nujnih primerih, tudi v primeru iz odstavka 2 tega člena, Komisija sprejme v skladu s postopkom iz člena 13(4) te uredbe izvedbene ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj.

2. Če Komisija prejme zahtevo države članice iz odstavka 1, o njej odloči:

(a) v treh delovnih dneh od prejema zahteve, kadar se ne uporablja postopek predložitve iz člena 41 SPS, ali

(b) v treh dneh po izteku tridesetdnevnega roka iz člena 41(5)(a) SPS, kadar se uporablja postopek predložitve iz člena 41 SPS.

Člen 9

Nadzor

Za namene izvajanja člena 32(2) SPS se vzpostavi nadzor Unije nad uvozom blaga s seznama v Prilogi V k Protokolu 3 k SPS. Uporablja se postopek iz člena 308d Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 ⁽¹⁾.

Člen 10

Damping in subvencije

Pri ravnanjih, zoper katera lahko Unija sprejme ukrepe iz člena 40(2) SPS, se o uvedbi protidampinskih in/ali izravnalnih ukrepov odloča v skladu z določbami iz Uredbe (ES) št. 1225/2009 oziroma Uredbe (ES) št. 597/2009.

Člen 11

Konkurenca

1. Pri ravnanjih, za katera Komisija meni, da niso združljiva s členom 73 SPS, Komisija po preučitvi zadeve na lastno pobudo ali na zahtevo države članice odloči o ustreznem ukrepu iz člena 73 SPS.

V primerih pomoči se ukrepi iz člena 73(10) SPS sprejmejo v skladu s postopki, določenimi v Uredbi (ES) št. 597/2009.

2. Pri ravnanjih, zoper katera lahko Republika Srbija uporabi ukrepe proti Uniji na podlagi člena 73 SPS, Komisija po preučitvi zadeve odloči, ali je ravnanje v skladu z načeli iz SPS. Po potrebi sprejme ustrezne odločitve na podlagi meril, ki izhajajo iz uporabe členov 101, 102 in 107 Pogodbe.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, 11.10.1993, str. 1).

Člen 12

Goljufija ali nezagotavljanje upravnega sodelovanja

1. Kadar Komisija na podlagi informacij, ki jih posreduje država članica, ali na lastno pobudo ugotovi, da so pogoji iz člena 46 SPS izpolnjeni, nemudoma:

(a) obvesti Evropski parlament in Svet ter

(b) o svoji ugotovitvi in objektivnih informacijah, na katerih ta temelji, uradno obvesti Stabilizacijsko-pridružitveni odbor in v okviru slednjega začne posvetovanja.

2. Komisija vsako obvestilo na podlagi člena 46(5) SPS objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

3. Komisija lahko z izvedbenimi akti, sprejetimi v skladu s postopkom pregleda iz člena 13(3) te uredbe, odloči, da začasno opusti ustrezno preferencialno obravnavo proizvodov, kakor je določeno v členu 46(4) SPS.

Člen 13

Postopek v odboru

1. Za namene členov 2, 4 in 12 te uredbe Komisiji pomaga Odbor za carinski zakonik, ustanovljen s členom 184 Uredbe (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁽¹⁾. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Za namene členov 5 do 8 te uredbe Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 4 Uredbe (ES) št. 260/2009. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

4. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljajo odstavki 1 do 4 člena 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Člen 14

Uradno obveščanje

Komisija, ki deluje v imenu Unije, je odgovorna za uradno obveščanje Stabilizacijsko-pridružitvenega sveta in Stabilizacijsko-pridružitvenega odbora, kot to zahteva SPS.

Člen 15

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 450/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o carinskem zakoniku Skupnosti (Modernizirani carinski zakonik) (UL L 145, 4.6.2008, str. 1).

Uporablja se od 1. septembra 2013. Členi 2, 3 in 4 pa se uporabljajo od 1. februarja 2010.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, dne 11. marca 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 333/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. marca 2014****o spremembi Uredbe (ES) št. 443/2009 zaradi opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih osebnih avtomobilov**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 192(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V skladu s členom 13(5) Uredbe (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ mora Komisija pregledati načine za doseg cilja 95 g CO₂/km do leta 2020, ki bodo stroškovno učinkoviti, vključno s formulami iz Priloge I k navedeni uredbi in odstopanji iz člena 11 navedene uredbe. Primerno je, da je ta uredba biti čim bolj nevtralna z vidika konkurence, socialno pravična in trajnostna.
- (2) Nadaljnji razvoj svetovnega trga naprednih tehnologij za izboljšanje učinkovitosti osebnih vozil je skladen s Sporočilom Komisije z dne 21. januarja 2011 z naslovom: „Evropa, gospodarna z viri – vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020“, ki podpira premik v smeri nizkoogljičnega gospodarstva, gospodarnega z viri, za doseganje trajnostne rasti.
- (3) Primerno je pojasniti, da bi bilo treba pri preverjanju, ali je izpolnjen cilj 95 g CO₂/km, emisije CO₂ še naprej meriti v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ ter njenimi izvedbenimi ukrepi in inovativnimi tehnologijami.
- (4) Visoke cene fosilnih goriv negativno vplivajo na oživitev gospodarstva ter energetska varnost in cenovno dostopnost energije v Uniji. Zato je večanje učinkovitosti in trajnosti novih osebnih vozil ter lahkih gospodarskih vozil prednostna naloga, s katero bomo zmanjšali svojo odvisnost od nafte.
- (5) Glede na visoke stroške raziskav in razvoja ter stroške na enoto proizvoda prvih generacij vozil z izjemno nizkimi emisijami je v prvih fazah njihovega trženja ustrezno začasno in v omejem obsegu pospešiti in olajšati postopek njihovega uvajanja na trg Unije. Akterji na različnih ravneh bi morali ustrezno pozornost nameniti opredelitvi in širjenju najboljših praks, s katerimi bi pospešili povpraševanje po vozilih z izjemno nizkimi emisijami.
- (6) Pomanjkanje alternativne infrastrukture za goriva in splošnih tehničnih specifikacij za vmesnike med vozili in infrastrukturo bi lahko oviralo prodor vozil z izjemno nizkimi emisijami na trg. Z zagotavljanjem izgradnje take infrastrukture v Uniji bi lahko olajšali delo tržnim silam in prispevali h gospodarski rasti v Evropi.
- (7) Glede na nesorazmeren vpliv izpolnjevanja ciljev specifičnih emisij, opredeljenih na podlagi uporabnosti vozila, na najmanjše proizvajalce, veliko upravno obremenitev v zvezi s postopkom za odobritev odstopanja in le neznatne koristi v smislu zmanjšanja emisij CO₂ iz vozil, ki jih prodajo ti proizvajalci, bi morali biti proizvajalci, ki so odgovorni za manj kot 1 000 novih osebnih avtomobilov, letno registriranih v Uniji, izključeni iz področja uporabe cilja specifičnih emisij in premije za presežne emisije. Da bi od vsega začetka zagotovili pravno varnost za te proizvajalce, je bistveno, da se to odstopanje uporablja od 1. januarja 2012 dalje.

⁽¹⁾ UL C 44, 15.2.2013, str. 109.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 443/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nove osebne avtomobile kot del celostnega pristopa Skupnosti za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 140, 5.6.2009, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju (UL L 171, 29.6.2007, str. 1).

- (8) Postopek za odobritev odstopanja malim proizvajalcem bi bilo treba poenostaviti, da se omogoči večja prilagodljivost glede tega, kdaj morajo taki proizvajalci vložiti prošnjo za odstopanje in kdaj mora Komisija odobriti takšno odstopanje.
- (9) Postopek za odobritev odstopanja za ozko specializirane proizvajalce bi moral veljati tudi po letu 2020. Vendar bi moral od leta 2020 veljati cilj, ki je za 45 % nižji od povprečnih specifičnih emisij ozko specializiranih proizvajalcev v letu 2007, da se zagotovi usklajenost prizadevanj ozko specializiranih proizvajalcev za zmanjšanje s prizadevanji velikih proizvajalcev.
- (10) Zaželeno je, da se okvirno določi, kako bi bilo treba Uredbo (ES) št. 443/2009 spremeniti za obdobje po letu 2020, da se avtomobilski industriji omogoči izvajanje dolgoročnih naložb in inovacij. Te okvirne določbe bi morale temeljiti na oceni potrebne stopnje zmanjšanja v skladu z dolgoročnimi podnebnimi cilji Unije in vplivu na razvoj stroškovno učinkovite tehnologije za zmanjšanje emisij CO₂ za avtomobile. Komisija bi morala do leta 2015 te vidike pregledati ter o svojih ugotovitvah poročati Evropskemu parlamentu in Svetu. V tem poročilu bi morali biti po potrebi tudi predlogi za spremembo Uredbe (ES) št. 443/2009 z namenom določiti cilje emisij CO₂ za nove osebne avtomobile za obdobje po letu 2020, vključno z morebitnim realnim in uresničljivim ciljem za leto 2025, ki bi temeljili na celoviti oceni učinka, v kateri bo upoštevana nadaljnja konkurenčnost avtomobilske industrije in od nje odvisnih industrijskih vej, obenem pa se bo ohranil jasen načrt za zmanjšanje emisij, primerljiv s tistim, ki je bil dosežen v obdobju do leta 2020. Komisija bi morala pri pripravi takšnih predlogov zagotoviti, da bodo čim bolj nevtralni z vidika konkurence ter socialno pravični in trajnostni.
- (11) V skladu z Uredbo (ES) št. 443/2009 mora Komisija izvesti oceno učinka za pregled preskusnih postopkov, da bodo ustrezno odražali dejansko vedenje vozil v zvezi z emisijami CO₂. Treba je spremeniti „nov evropski vozni cikel“ (NEDC), ki se sedaj uporablja, in s tem zagotoviti, da bo odražal dejanske pogoje vožnje, ter preprečili podcenjevanje realnih vrednosti emisij CO₂ in porabe goriva. Čim prej bi se bilo treba dogovoriti o novem, bolj realističnem in zanesljivem preskusnem postopku. Delo v tej smeri poteka prek razvoja globalno usklajenega preskusnega postopka za lahka vozila (WLTP) znotraj Ekonomske komisije Združenih narodov za Evropo, vendar še ni končano. Da bi zagotovili, da bodo specifične emisije CO₂, navedene pri novih osebnih vozilih, v večji meri usklajene z emisijami, ki dejansko nastanejo pri normalnih pogojih uporabe, bi se moral WLTP čim prej začeti uporabljati. Glede na to so v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 443/2009 določene mejne vrednosti emisij za leto 2020, izmerjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 in Prilogo XII k Uredbi Komisije (ES) št. 692/2008 ⁽¹⁾. Ko bodo preskusni postopki spremenjeni, bi bilo treba mejne vrednosti iz Priloge I Uredbe (ES) št. 443/2009 prilagoditi, da se zagotovi primerljiva strogost za proizvajalce in razrede vozil. Zato bi morala Komisija izvesti obširno raziskavo o korelacijah med preskusnima cikloma NEDC in WLTP, da bi zagotovili, da slednji odraža dejanske pogoje vožnje.
- (12) Za zagotovitev ustrezen prikaz dejanskih emisij po svetu in natančno primerljivosti izmerjenih vrednosti CO₂ bi morala Komisija zagotoviti, da se tisti elementi preskusnega postopka, ki bistveno vplivajo na izmerjene emisije CO₂, strogo določijo, s čimer bi proizvajalcem preprečili prilagajanje v preskusnem ciklu. Obravnavati bi morali razhajanja med vrednostmi emisij CO₂ homologiranih vozil in emisijami vozil, ki so naprodaj, in pri tem preučiti tudi možnost uvedbe postopka za preskus skladnosti v uporabi, ki bi zagotavljal neodvisno preskušanje reprezentativnega vzorca vozil, ki so naprodaj, kakor tudi načine obravnave primerov dokazanega bistvenega razhajanja med vrednostnima emisij CO₂ iz preskusa in prvotno homologiranega vozila.
- (13) Besedilo člena 3(2) Uredbe (ES) št. 443/2009 bi bilo treba prilagoditi, da se zagotovi usklajenost pojma povezanih podjetij z Uredbo Sveta (ES) št. 139/2004 ⁽²⁾ ter členom 3(2) Uredbe (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 692/2008 z dne 18. julij 2008 o izvajanju in spremembi Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil (UL L 199, 28.7.2008, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (Uredba ES o združitvah) (UL L 24, 29.1.2004, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 510/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2011 o določitvi standardov emisijskih vrednosti za nova lahka gospodarska vozila kot del celostnega pristopa Unije za zmanjšanje emisij CO₂ iz lahkih tovornih vozil (UL L 145, 31.5.2011, str. 1).

- (14) Z Uredbo (ES) št. 443/2009 se na Komisijo prenese pooblastilo za izvajanje nekaterih določb v skladu s postopki iz Sklepa Sveta 1999/468/ES⁽¹⁾. Zaradi začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe je treba navedena pooblastila uskladiti s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja Uredbe (ES) št. 443/2009 bi bilo treba na Komisiji prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁽²⁾.
- (16) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte zaradi sprememb Priloge II k Uredbi (ES) št. 443/2009 v zvezi z zahtevami glede podatkov in podatkovnimi kazalci; dopolnitve pravil o razlagi meril za upravičenost do odstopanj od ciljev specifičnih emisij, o vsebini prošenj za odstopanje ter o vsebini in oceni programov za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂; prilagoditev vrednosti M₀ iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 443/2009 povprečni masi novih osebnih avtomobilov iz preteklih treh koledarskih let; ter sprememb formul iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 443/2009. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.
- (17) Ohraniti bi bilo treba pristop, v skladu s katerim se cilj določi na podlagi linearnega razmerja med uporabnostjo avtomobila in njegovimi ciljnim emisijami CO₂ po formulah iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 443/2009, ker se lahko tako ohranita raznolikost na trgu osebnih avtomobilov in zmožnost proizvajalcev, da izpolnijo različne potrebe potrošnikov, ter prepreči kakršno koli neupravičeno izkrivljanje konkurence.
- (18) Komisija je v svoji oceni učinka ocenila razpoložljivost podatkov o odtisih in možnost, da bi se odtis uporabljal kot kazalci uporabnosti v formulah iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 443/2009. Na podlagi te ocene je Komisija ugotovila, da bi bilo treba kot kazalec uporabnosti v formuli za leto 2020 uporabiti maso. Vendar bi bilo treba pri prihodnjem pregledu preučiti nižje stroške in prednosti, ki bi nastali, če bi se kot kazalec uporabnosti začel uporabljati odtis.
- (19) Emisije toplogrednih plinov, povezane z oskrbo z energijo ter proizvodnjo in odlaganjem vozil, so bistvene sestavine sedanjega ogljičnega odtisa cestnega prometa v celoti in bodo v prihodnosti verjetno še mnogo bolj pomembne. Zato bi bilo treba sprejeti ukrepe politike, ki bodo proizvajalce usmerjali v iskanje optimalnih rešitev, pri čemer se bodo upoštevale zlasti emisije toplogrednih plinov, povezane s proizvodnjo energije, ki se dobavlja za vozila, na primer električne energije in alternativnih goriv, obenem pa zagotavljali, da te emisije v predhodnih fazah proizvodne verige ne bodo nevtralizirale koristi, povezane z boljšo porabo energije med vožnjo vozil, ki je cilj Uredbe (ES) št. 443/2009.
- (20) Ker cilja te uredbe, in sicer opredelitve načinov za doseganje cilja za leto 2020 glede zmanjšanja emisij CO₂ iz novih osebnih avtomobilov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obseg in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (21) Uredbo (ES) št. 443/2009 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

⁽¹⁾ Sklep Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 443/2009 se spremeni:

1. v členu 1 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„S to uredbo se od leta 2020 za nov vozni park določa cilj 95 g CO₂/km za povprečne emisije, izmerjene v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 ter Prilogo XII k Uredbi (ES) št. 692/2008 in njenimi izvedbenimi ukrepi ter inovativnimi tehnologijami.“;

2. v členu 2 se doda naslednji odstavek:

„4. Z učinkom od 1. januarja 2012 se člen 4, člen 8(4)(b) in (c), člen 9 ter člen 10(1)(a) in (c) ne uporabljajo za proizvajalca, ki je skupaj z vsemi svojimi povezanimi podjetji odgovoren za manj kot 1 000 novih osebnih avtomobilov, registriranih v Uniji v prejšnjem koledarskem letu.“;

3. v točki (a) člena 3(2) se prva alineja nadomesti z naslednjim:

„— pooblastilo za uveljavljanje več kakor polovice glasovalnih pravic, ali“;

4. v členu 4 se drugi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Za namene določanja povprečnih specifičnih emisij CO₂ vsakega proizvajalca se upoštevajo naslednji odstotki novih osebnih avtomobilov vsakega proizvajalca, registriranih v ustreznem letu:

- 65 % leta 2012,
- 75 % leta 2013,
- 80 % leta 2014,
- 100 % od leta 2015 do leta 2019,
- 95 % leta 2020,
- 100 % po koncu leta 2020.“;

5. vstavi se naslednji člen:

„Člen 5a

Olajšave za cilj 95 g CO₂/km

Pri izračunu povprečnih specifičnih emisij CO₂ vsak nov osebni avtomobil s specifičnimi emisijami CO₂ manj kot 50 g CO₂/km šteje za:

- 2 osebna avtomobila v letu 2020,
- 1,67 osebnega avtomobila v letu 2021,
- 1,33 osebnega avtomobila v letu 2022,
- 1 osebni avtomobil od leta 2023 dalje,

za leto, v katerem je registriran v obdobju med letoma 2020 in 2022, pri čemer velja zgornja meja 7,5 g CO₂/km za celotno obdobje za posameznega proizvajalca.“;

6. v členu 8 se odstavek 9 nadomesti z naslednjim:

„9. Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobna pravila o postopkih za spremljanje in poročanje o podatkih iz tega člena ter o uporabi Priloge II. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14a zaradi spremembe zahtev glede podatkov in podatkovnih parametrov iz Priloge II.“;

7. v členu 9 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Komisija z izvedbenimi akti določi načine zbiranja premij za presežne emisije iz odstavka 1. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2).“;

8. člen 11 se spremeni:

(a) zadnji stavek odstavka 3 se črta;

(b) v odstavku 4 se točka (b) drugega pododstavka nadomesti z naslednjim:

„(b) kadar je prošnja povezana s točkama (a) in (b) točke 1 Priloge I, cilj, ki je zmanjšanje za 25 % glede na povprečne specifične emisije CO₂ leta 2007, ali kadar več povezanih podjetij vloži eno prošnjo, za 25 % glede na njihove povprečne specifične emisije CO₂ leta 2007.“;

(c) v drugem pododstavku odstavka 4 se doda naslednja točka:

„(c) kadar je prošnja povezana s točko (c) točke 1 Priloge I, cilj, ki je zmanjšanje za 45 % glede na povprečne specifične emisije CO₂ leta 2007, ali kadar več povezanih podjetij vloži eno prošnjo, za 45 % glede na njihove povprečne specifične emisije CO₂ leta 2007.“;

(d) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14a, s katerimi določi pravila za dopolnitev odstavkov 1 do 7 tega člena v zvezi z razlago meril za upravičenost do odstopanj, z vsebino prošenj ter z vsebino in ocenjevanjem programov za zmanjšanje specifičnih emisij CO₂.“;

9. člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Na prošnjo dobavitelja ali proizvajalca se upoštevajo prihranki CO₂, doseženi z uporabo inovativnih tehnologij ali kombinacijo inovativnih tehnologij (inovativni tehnološki sveženj).

Tovrstne tehnologije se upoštevajo samo, če lahko metodologija, uporabljena za njihovo oceno, ustvari preverljive, ponovljive in primerljive rezultate.

Skupni prispevek teh tehnologij k zmanjšanju cilja specifičnih emisij posameznega proizvajalca je lahko največ 7 g CO₂/km.“;

(b) v odstavku 2 se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija z izvedbenimi akti sprejme podrobne določbe o postopku za odobritev inovativnih tehnologij ali inovativnih tehnoloških svežnjev iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe.“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Dobavitelj ali proizvajalec, ki vloži prošnjo, da bi bil njegov ukrep potrjen kot inovativna tehnologija ali inovativni tehnološki sveženj, Komisiji predloži poročilo, vključno s poročilom o preverjanju, ki ga pripravi neodvisni in priglašeni organ. V primeru morebitnega medsebojnega vplivanja med tem ukrepom in drugo že potrjeno inovativno tehnologijo ali drugim že potrjenim inovativnim tehnološkim svežnjem se v poročilu to medsebojno vplivanje omeni, v poročilu o preverjanju pa se oceni, v kakšnem obsegu se zaradi takšnega medsebojnega vplivanja spremeni zmanjšanje emisij, doseženo s posameznim ukrepom.“;

10. člen 13 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Komisija sprejme te ukrepe z delegiranimi akti v skladu s členom 14a.“;

(b) drugi pododstavek odstavka 3 se črta;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Komisija do 31. decembra 2015 pregleda cilje glede specifičnih emisij in načine določene v tej uredbi, kakor tudi druge vidike te uredbe, vključno s tem, ali še vedno obstaja potreba po kazalcu uporabnosti, ter vprašanjem, ali je bolj trajnostni kazalec uporabnosti masa ali odtis, da se določijo cilji emisij CO₂ za nove osebne avtomobile za obdobje po letu 2020. Pri tem je ocena potrebne stopnje zmanjšanja v skladu z dolgoročnimi podnebnimi cilji Unije in vplivi na razvoj stroškovno učinkovite tehnologije za zmanjšanje emisij CO₂ za avtomobile. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o rezultatih tega pregleda. V tem poročilu so tudi morebitni predlogi za spremembe te uredbe, vključno z morebitnim realnim in uresničljivim ciljem, ki temeljijo na celoviti oceni učinka, v kateri bo upoštevana nadaljnja konkurenčnost avtomobilske industrije in od nje odvisnih industrijskih vej. Komisija pri pripravi takšnih predlogov zagotovi, da so čim bolj nevtralni z vidika konkurence ter socialno pravični in trajnostni.“;

(d) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Komisija z izvedbenimi akti določi korelacijske kazalce, ki so potrebni za prilagoditev na morebitne spremembe regulativnega preskusnega postopka za merjenje specifičnih emisij CO₂ iz Uredbe (ES) št. 715/2007 in Uredbe (ES) št. 692/2008. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 14(2) te uredbe.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14a, s katerimi se prilagodijo formule iz Priloge I, pri čemer uporablja metodologijo, sprejeto v skladu s prvim pododstavkom ter obenem zagotovi, da so v starih in novih preskusnih postopkih določene primerljivo stroge zahteve glede zmanjšanja za proizvajalce in vozila z različno uporabnostjo.“;

11. člen 14 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 14

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za podnebne spremembe, ustanovljen s členom 9 Odločbe št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*). Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**).
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Kadar odbor ne da mnenja, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(*) Odločba št. 280/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o mehanizmu za spremljanje emisij toplogrednih plinov v Skupnosti in o izvajanju Kjotskega protokola (UL L 49, 19.2.2004, p. 1).

(**) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, p. 13).“;

12. vstavi se naslednji člen:

„Člen 14a

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz drugega pododstavka člena 8(9), člena 11(8), tretjega pododstavka člena 13(2) in drugega pododstavka člena 13(7) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 8. aprila 2014. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enaka obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo iz drugega pododstavka člena 8(9), člena 11(8), tretjega pododstavka člena 13(2) in drugega pododstavka člena 13(7) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu z drugim pododstavkom člena 8(9), členom 11(8), tretjim pododstavkom člena 13(2) in drugim pododstavkom člena 13(7), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

13. točki 1 Priloge I se doda naslednja točka:

„(c) Od leta 2020:

$$\text{Specifične emisije CO}_2 = 95 + a \times (M - M_0)$$

kjer:

M = masa vozila v kilogramih (kg)

M_0 = vrednost, sprejeta v skladu s členom 13(2);

$a = 0,0333$.“

14. Priloga II se spremeni:

(a) v točki 1 dela A se doda naslednja točka:

„(n) največja neto moč.“;

(b) v tabeli „Podrobni podatki, opredeljeni v točki 1 dela A“, se doda naslednji stolpec:

„največja neto moč (kW)“.

Člen 2

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. marca 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 334/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. marca 2014****o spremembi Uredbe (EU) št. 528/2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov v zvezi z določenimi pogoji za dostop na trg****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 2 Uredbe (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ določa področje uporabe navedene uredbe in iz njene uporabe med drugim izključuje biocidne proizvode, kadar se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva. Člen 2(5) bi bilo treba spremeniti in v njem nedvoumno pojasniti, da „pomožna tehnološka sredstva“ pomenijo sredstva, opredeljena v uredbah (ES) št. 1831/2003 ⁽⁴⁾ in (ES) št. 1333/2008 ⁽⁵⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (2) Točko (s) člena 3(1) ter člen 19(6) Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba spremeniti, da se omogoči vključitev podobnih biocidnih proizvodov v družino biocidnih proizvodov, če jih je mogoče zadovoljivo oceniti na podlagi prepoznavnih največjih tveganj in najmanjše stopnje učinkovitosti.
- (3) V točki (e) člena 19(1) ter v členu 19(7) Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba pojasniti, da so mejne vrednosti, ki jih je treba določiti v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 ⁽⁶⁾, posebne mejne vrednosti migracije ali mejne vrednosti za ostanek v materialih, ki prihajajo v stik z živili.
- (4) Da bi zagotovili skladnost med Uredbo (EU) št. 528/2012 in Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, bi bilo treba spremeniti točko (b) člena 19(4) Uredbe (EU) št. 528/2012, da bi toksičnost za posamezne organe ob enkratni ali ponavljajoči se izpostavljenosti kategorije 1 vključili kot merilo za razvrščanje in tako preprečili odobritev dostopnosti na trgu za splošno uporabo biocidnih proizvodov, ki izpolnjujejo merila za to razvrščanje. V točki (c) člena 19(4) Uredbe (EU) št. 528/2012 je prepovedana odobritev dostopnosti na trgu za splošno uporabo biocidnih proizvodov, ki izpolnjujejo merila, v skladu s katerimi velja, da so obstojni, se kopičijo v organizmu in so strupeni (PBT) ali so zelo obstojni in se zelo lahko kopičijo v organizmu (vPvB), kot je določeno v Prilogi XIII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾. Vendar so biocidni proizvodi pogosto mešanice in včasih izdelki, ta merila pa se uporabljajo samo za snovi. Točka (c) člena 19(4) Uredbe (EU) št. 528/2012 bi se torej moral nanašati na biocidne proizvode, sestavljene iz snovi, ki izpolnjujejo navedena merila, vsebujejo te snovi ali se uporabljajo za njihovo pridobivanje.

⁽¹⁾ UL C 347, 18.12.2010, str. 62.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 10. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 528/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2012 o dostopnosti na trgu in uporabi biocidnih proizvodov (UL L 167, 27.6.2012, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (UL L 268, 18.10.2003, str. 29).

⁽⁵⁾ Uredba (ES) št. 1333/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o aditivih za živila (UL L 354, 31.12.2008, str. 16).

⁽⁶⁾ Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).

⁽⁷⁾ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) ter o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije in o spremembi Direktive 1999/45/ES ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

- (5) Ker Priloga VI k Uredbi (EU) št. 528/2012 ne navaja primerjalne ocene, bi bilo treba sklicevanje na navedeno prilogo v členu 23(3) navedene uredbe črtati.
- (6) Člen 34(4) Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba spremeniti, tako da se popravi sklicevanje na člen 30.
- (7) V skladu s členom 35(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 se za proizvod izda dovoljenje v skladu s členom 33(4) ali členom 34(6) Uredbe, kadar vse zadevne države članice z referenčno državo članico dosežejo dogovor o medsebojnem priznavanju. Vendar so določbe, ki se nanašajo na odločitve vseh zadevnih držav članic o izdaji dovoljenj z medsebojnim priznavanjem, določene v členih 33(3) in 34(6) navedene Uredbe. Člen 35(3) bi zato bilo treba ustrezno spremeniti.
- (8) V skladu z drugim pododstavkom člena 45(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 je treba ob vložitvi vloge za podaljšanje dovoljenja Unije plačati tudi pristojbine, ki se plačujejo v skladu s členom 80(1) navedene uredbe. Vendar se lahko pristojbine plačajo šele po tem, ko Evropska agencija za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: Agencija) v skladu z drugim pododstavkom člena 45(3) navedene uredbe zagotovi informacije o njihovi višini. Zaradi tega in zaradi zagotovitve skladnosti s členi 7(1), 13(1) in 43(1) navedene uredbe bi bilo treba drugi pododstavek člena 45(1) črtati.
- (9) Uporaba besede „odstranitev“ v členih 52, 89 in 95 v Uredbi (EU) št. 528/2012 bi lahko bila zavajajoča in bi lahko povzročila težave pri tolmačenju ob upoštevanju dolžnosti iz Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zato bi jo bilo treba črtati.
- (10) Vnesti bi bilo treba nekaj tehničnih popravkov v člen 54 Uredbe (EU) št. 528/2012, da bi preprečili podvajanje v členu 54(1) in (3), kar zadeva plačilo veljavnih pristojbin iz člena 80(1).
- (11) Prvi in drugi pododstavek člena 60(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 se nanašata na dovoljenja, izdana v skladu s členom 30(4), 34(6) ali 44(4) Uredbe. Vendar so določbe, ki se nanašajo na odločitve o izdaji dovoljenj, navedene v členih 30(1), 33(3), 33(4), 34(6), 34(7), 36(4), 37(2), 37(3) in 44(5) navedene uredbe. Poleg tega v drugem pododstavku člena 60(3) navedene uredbe ni navedeno obdobje za varovanje podatkov iz točke (b) člena 20(1), predloženih v vlogi na podlagi člena 26(1) Uredbe. Člen 60(3) bi se zato moral nanašati tudi na člene 26(3), 30(1), 33(3), 33(4), 34(6), 34(7), 36(4), 37(2), 37(3) in 44(5) navedene uredbe.
- (12) Člen 66(4) Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba spremeniti, tako da bi popravili sklicevanje na člen 67.
- (13) Da bi olajšali dobro sodelovanje, usklajevanje in izmenjavo informacij med državami članicami, Agencijo in Komisijo pri izvrševanju, bi morala Agencija imeti tudi nalogo zagotavljati državam članicam pomoč in podporo na področju nadzora in izvrševanja, zlasti prek uporabe obstoječih struktur, kadar je primerno.
- (14) Da bi omogočili pripravo vlog za izdajo dovoljenj za biocidne proizvode do datuma odobritve aktivne snovi, kot je določeno v drugem pododstavku člena 89(3) Uredbe (EU) št. 528/2012, bi moral biti elektronski dostop javnosti do informacij o aktivnih snoveh, določen v členu 67 Uredbe, na voljo od dne, ko Komisija sprejme uredbo, da je zadevna aktivna snov odobrena.
- (15) Prvi pododstavek člena 77(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 omogoča pritožbe proti sklepom Agencije, sprejetim v skladu s členom 26(2) Uredbe. A ker člen 26(2) Agenciji ne daje pristojnosti za sprejemanje sklepov, bi bilo treba sklicevanje na navedeni člen v členu 77(1) črtati.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

- (16) Člen 86 Uredbe (EU) št. 528/2012 se nanaša na aktivne snovi, vključene v Prilogo I k Direktivi 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Pojasniti bi bilo treba, da se navedeni člen uporablja za vse aktivne snovi, za katere je Komisija sprejela direktivo in jih vključila v navedeno prilogo, da se pogoji za tako vključitev uporabljajo za odobritev in da je datum odobritve datum vključitve.
- (17) S prvim pododstavkom člena 89(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 se državam članicam dovoli, da uporabljajo svoj obstoječi sistem še do dve leti po datumu odobritve aktivne snovi. S prvim pododstavkom člena 89(3) Uredbe se od držav članic zahteva zagotovitev, da se dovoljenja za biocidne proizvode izdajo, spremenijo ali prekličijo v dveh letih po odobritvi aktivne snovi. A ob upoštevanju časa, potrebnega za različne korake v postopku izdaje dovoljenja, zlasti kadar med državami članicami ni dogovora o medsebojnem priznavanju dovoljenj in je zato potrebna predložitev Komisiji v odločanje, je primerno podaljšati navedene roke na tri leta in navedeno podaljšanje upoštevati v drugem pododstavku člena 37(3) navedene uredbe.
- (18) S prvim pododstavkom člena 89(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 se državam članicam dovoli, da uporabljajo svoj obstoječi sistem za obstoječe aktivne snovi. Biocidni proizvod bi lahko vsebovali kombinacijo novih aktivnih snovi, ki so bile odobrene, in obstoječih aktivnih snovi, ki še niso bile odobrene. Da bi nagradili inovacije in takim proizvodom odobrili dostop na trg, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da uporabljajo svoje obstoječe sisteme za take proizvode, dokler ni obstoječa aktivna snov odobrena in posledično ti proizvodi izpolnjujejo pogoje za izdajo dovoljenja v skladu z Uredbo (EU) št. 528/2012.
- (19) Člen 89(4) in člen 93(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 določata obdobja postopnega opuščanja biocidnih proizvodov, za katere izdaja dovoljenja ni odobrena. Enaka obdobja bi se morala uporabljati za postopno opuščanje biocidnega proizvoda, ki je že na trgu, kadar je dovoljenje izdano, vendar je treba zaradi pogojev za izdajo dovoljenja biocidni proizvod spremeniti.
- (20) V členu 93 Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba pojasniti, da se v njem določeno odstopanje uporablja samo ob upoštevanju nacionalnih pravil držav članic.
- (21) Namen člena 94(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 je omogočiti, da se dajejo na trg izdelki, tretirani z biocidnimi proizvodi, ki vsebujejo aktivne snovi, ki sicer še niso odobrene, vendar se že ocenjujejo bodisi v okviru delovnega programa iz člena 89(1) navedene uredbe bodisi na podlagi vloge, predložene v skladu s členom 94(1). Vendar bi se lahko sklicevanje v členu 94(1) na člen 58 Uredbe (EU) št. 528/2012 razlagalo kot nepredvideno odstopanje od zahtev glede označevanja in informacij iz člena 58(3) in (4). Člen 94(1) navedene uredbe bi se zato moral sklicevati le na člen 58(2).
- (22) Ker se člen 94(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 uporablja samo za tretirane izdelke, ki so bili že dani na trg, je bila vpeljana nepredvidena prepoved za večino novih tretiranih izdelkov, in sicer od 1. septembra 2013 do odobritve zadnje aktivne snovi v teh tretiranih izdelkih. Zato bi bilo treba področje uporabe člena 94(1) razširiti tako, da vključuje nove tretirane izdelke. V navedenem členu bi bilo treba določiti tudi obdobje postopnega opuščanja tretiranih izdelkov, za katere do 1. septembra 2016 ni predložena vloga za odobritev aktivne snovi za ustrezno vrsto proizvoda. Da se preprečijo morebitni resni škodljivi vplivi na gospodarske subjekte in da se v celoti spoštuje načelo pravne varnosti, bi bilo treba urediti, da se spremembe uporabljajo od 1. septembra 2013.
- (23) Prvi pododstavek člena 95(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 zahteva predložitev popolne dokumentacije o snovi. V tako popolno dokumentacijo bi moralo biti možno vključiti podatke iz Priloge IIIA ali IVA k Direktivi 98/8/ES.
- (24) V tretjem pododstavku člena 95(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 je pravica do sklicevanja na podatke iz drugega pododstavka člena 63(3) Uredbe razširjena na vse študije, potrebne za oceno tveganja za zdravje človeka in okolje, da bo mogoče morebitne zadevne osebe vključiti na seznam iz člena 95(2) Uredbe. Brez take pravice do sklicevanja številne morebitne zadevne osebe ne bi mogle pravočasno izpolniti zahtev iz člena 95(1), da bi bile lahko vključene na ta seznam do datuma iz člena 95(3). Tretji pododstavek člena 95(1) pa ne vključuje študij o usodi in obnašanju v okolju. Ker morajo morebitne zadevne osebe pravico do sklicevanja v skladu s členom 63(3) plačati, bi morale biti upravičene, da izkoristijo to pravico v celoti, in sicer tako, da jo predajo vlagateljem vloge za dovoljenje za proizvod. Člen 95 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

⁽¹⁾ Direktiva 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 123, 24.4.1998, str. 1).

- (25) Namen petega pododstavka člena 95(1) Uredbe (EU) št. 528/2012 je omejiti obdobje varovanja podatkov, ki se lahko izmenjujejo od 1. septembra 2013, zaradi uskladitve s prvim pododstavkom člena 95(1), vendar ki jih na ta dan še ni bilo možno izmenjevati z namenom utemeljitve vlog za izdajo dovoljenj za proizvode. Tako veljala za podatke, ki se nanašajo na kombinacije aktivnih snovi / vrst proizvodov, za katere pred 1. septembra 2013 ni bila sprejeta odločitev o vključitvi v Prilogo I k Direktivi 98/8/ES. Člen 95(1) navedene uredbe bi se zato moral nanašati na navedeni datum.
- (26) Na podlagi člena 95(2) Uredbe (EU) št. 528/2012 seznam, ki ga objavi Agencija, vsebuje imena udeležencev v delovnem programu iz člena 89(1) Uredbe. Člen 95(2) s tem omogoča navedenim udeležencem, da izkoristijo mehanizem nadomestila stroškov, določene v navedeni uredbi. Ta možnost, da se izkoristi mehanizem nadomestila stroškov, bi morala biti odprta za vse osebe, ki so predložile popolno dokumentacijo o snovi v skladu z Uredbo (EU) št. 528/2012 ali Direktivo 98/8/ES ali izjavo o dostopnosti dokumentacije. Odprta bi morala biti za vse, ki so predložili dokumentacijo, za vsako snov, ki sama sicer ni aktivna snov, vendar se uporablja za pridobivanje aktivnih snovi.
- (27) S prvim pododstavkom člena 95(3) Uredbe (EU) št. 528/2012 se prepoveduje dajanje na trg biocidnih proizvodov, ki vsebujejo aktivne snovi, za katere proizvajalec ali uvoznik (v nadaljnjem besedilu: zadevna oseba) ni vključen na seznam iz navedenega člena. Na podlagi členov 89(2) in 93(2) navedene uredbe bodo določene aktivne snovi zakonito prisotne na trgu v biocidnih proizvodih, čeprav popolna dokumentacija o snovi še ni bila predložena. Prepoved na podlagi člena 95(3) se za take snovi ne bi smela uporabljati. Kadar ni na seznamu naveden noben proizvajalec ali uvoznik snovi, za katero je bila predložena popolna dokumentacija o snovi, bi bilo treba drugi osebi dovoliti, da lahko daje na trg biocidne proizvode, ki vsebujejo navedeno snov, če navedena oseba, proizvajalec ali uvoznik biocidnega proizvoda predloži dokumentacijo ali izjavo o dostopnosti do dokumentacije.
- (28) Člen 95(4) Uredbe (EU) št. 528/2012 določa, da se člen 95 uporablja za aktivne snovi iz kategorije 6 v Prilogi I k navedeni uredbi. Te snovi so bile vključene v navedeno prilogo na podlagi predložitve popolne dokumentacije o snovi, katerih lastniki bi morali biti upravičeni, da izkoristijo mehanizem nadomestila stroškov, uveden z navedenim členom. Druge snovi bi se lahko v prihodnje vključile v navedeno prilogo na podlagi takih predložitvev. Zato bi morala vse take snovi urejati kategorija 6 v navedeni prilogi.
- (29) Opis biocidnih proizvodov, uporabljenih v materialih, namenjenih za stik z živili, v Prilogi V k Uredbi (EU) št. 528/2012 bi moral biti skladen s terminologijo v Uredbi (ES) št. 1935/2004.
- (30) V prvem odstavku člena 96 Uredbe (EU) št. 528/2012 bi bilo treba pojasniti, da se Direktiva 98/8/ES razveljavi brez poseganja v določbe Uredbe (EU) št. 528/2012, ki se nanašajo na Direktivo 98/8/ES.
- (31) Uredbo (EU) št. 528/2012 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (EU) št. 528/2012 se spremeni:

1. v členu 2(5) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) biocidne proizvode, kadar se uporabljajo kot pomožna tehnološka sredstva v smislu Uredbe (ES) št. 1831/2003 in Uredbe (ES) št. 1333/2008.“;

2. člen 3(1) se spremeni:

- (a) točka (s) nadomesti z naslednjim:

„(s) ‚družina biocidnih proizvodov‘ pomeni skupino biocidnih proizvodov:

- (i) s podobno uporabo;
- (ii) z enakimi aktivnimi snovmi;
- (iii) s podobno sestavo z določenimi odstopanji, in
- (iv) s podobno ravno tveganja in učinkovitosti;“;

(b) točka (v) se črta;

3. člen 19 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) aktivne snovi so vključene v Prilogo I ali odobrene za zadevno vrsto proizvoda in izpolnjeni so vsi pogoji, ki so določeni za te aktivne snovi;“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) po potrebi se za aktivne snovi v biocidnem proizvodu določijo najvišje mejne vrednosti ostankov za hrano in krmo v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 315/93 (*), Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 396/2005 (**), Uredbo (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta (***) ali Direktivo 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta (****) ali se za te aktivne snovi določijo posebne mejne vrednosti migracije ali mejne vrednosti za ostanek v materialih, ki prihajajo v stik z živili, v skladu z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 (*****).“

(*) Uredba Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminante v hrani (UL L 37, 13.2.1993, str. 1).

(**) Uredba (ES) št. 396/2005 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. februarja 2005 o mejnih vrednostih ostankov pesticidov v ali na hrani in krmi rastlinskega in živalskega izvora ter o spremembi Direktive Sveta 91/414/EGS (UL L 70, 16.3.2005, str. 1).

(***) Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 152, 16.6.2009, str. 11).

(****) Direktiva 2002/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. maja 2002 o nezaželenih snoveh v živalski krmi (UL L 140, 30.5.2002, str. 10).

(*****) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1935/2004 z dne 27. oktobra 2004 o materialih in izdelkih, namenjenih za stik z živili, in o razveljavitvi direktiv 80/590/EGS in 89/109/EGS (UL L 338, 13.11.2004, str. 4).“;

(b) v odstavku 4 se točki (b) in (c) nadomesti ta z naslednjim:

„(b) biocidni proizvod izpolnjuje merila v skladu z Uredbo (ES) št. 1272/2008 za razvrstitev kot:

— z akutno oralno toksičnostjo kategorije 1, 2 ali 3,

— z akutno dermalno toksičnostjo kategorije 1, 2 ali 3,

— z akutno toksičnostjo pri vdihavanju (plini in prah/meglice) kategorije 1, 2 ali 3,

— z akutno toksičnostjo pri vdihavanju (pare) kategorije 1 ali 2,

— s toksičnostjo za posamezne organe ob enkratni ali ponavljajoči se izpostavljenosti kategorije 1,

— rakotvoren kategorije 1A ali 1B,

— mutagen kategorije 1A ali 1B ali

— strupen za razmnoževanje kategorije 1A ali 1B;

(c) biocidni proizvod je sestavljen iz snovi, ki izpolnjuje merila za PBT ali vPvB v skladu s Prilogo XIII k Uredbi (ES) št. 1907/2006, vsebuje to snov ali se uporablja za njeno pridobivanje;“;

Prehodno obdobje ne sme biti daljše od 180 dni za dostopnost na trgu in dodatnih največ 180 dni za uporabo obstoječih zalog zadevnega biocidnega proizvoda.“;

10. v členu 53(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Z odstopanjem od člena 17 pristojni organ države članice (v nadaljnjem besedilu: država članica vnosa) na zahtevo vlagatelja izda dovoljenje za vzporedno trgovanje z biocidnim proizvodom, za katerega je bilo izdano dovoljenje v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: država članica porekla), zaradi dostopnosti na trgu in uporabe v državi članici vnosa, če v skladu z odstavkom 3 ugotovi, da je biocidni proizvod identičen biocidnemu proizvodu, ki je že dovoljen v državi članici vnosa (v nadaljnjem besedilu: referenčni proizvod).“;

11. člen 54 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar je treba ugotoviti tehnično ekvivalenco aktivnih snovi, oseba, ki jo želi ugotoviti (v nadaljnjem besedilu: vlagatelj), vloži vlogo pri Agenciji.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Agencija vlagatelja obvesti o pristojbinah, ki se plačujejo v skladu s členom 80(1), in vlogo zavrne, če jih vlagatelj ne plača v 30 dneh. O tem ustrezno obvesti vlagatelja.“;

12. v členu 56(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Z odstopanjem od člena 17 se lahko poskus ali preskus, namenjen za znanstvene ali v proizvod in proces usmerjene raziskave ali razvoj, ki vključuje biocidni proizvod, za katerega ni bilo izdano dovoljenje, ali neodobreno aktivno snov, ki je namenjena izključno za uporabo v biocidnem proizvodu (v nadaljnjem besedilu: poskus ali preskus), izvede le pod pogoji, določenimi v tem členu.“;

13. v členu 58(3) se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„3. Oseba, ki je odgovorna za dajanje tretiranega izdelka na trg, zagotovi, da so v oznaki navedene informacije, našteje v drugem pododstavku, pri čemer:“;

14. v členu 60(3) se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„3. Obdobje varovanja podatkov, predloženih zaradi izdaje dovoljenja za biocidni proizvod, ki vsebuje le obstoječe aktivne snovi, se izteče 10 let po prvem dnevu v mesecu po sprejetju prve odločitve o izdaji dovoljenja za proizvod v skladu s členom 26(3), 30(1), 33(3), 33(4), 34(6), 34(7), 36(4), 37(2), 37(3) ali 44(5).

Obdobje varovanja podatkov, predloženih zaradi izdaje dovoljenja za biocidni proizvod, ki vsebuje novo aktivno snov, se izteče 15 let po prvem dnevu v mesecu po sprejetju prve odločitve o izdaji dovoljenja za proizvod v skladu s členom 26(3), 30(1), 33(3), 33(4), 34(6), 34(7), 36(4), 37(2), 37(3) ali 44(5).“;

15. člen 66(4) se nadomesti z naslednjim:

„4. Vsakdo, ki Agenciji ali pristojnemu organu za namene te uredbe predloži informacije v zvezi z aktivno snovjo ali biocidnim proizvodom, lahko zahteva, da se informacije iz člena 67(3) in (4) ne dajo na voljo, vključno z utemeljitvijo razlogov, zaradi katerih bi lahko bilo razkritje informacij škodljivo za poslovne interese te osebe ali interese druge zadevne strani.“;

16. člen 67 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„1. Od dneva, ko Komisija sprejme izvedbeno uredbo o odobritvi aktivne snovi, kot je navedeno v točki (a) člena 9(1), se javnosti omogoči lahko dosegljiv in brezplačen dostop do naslednjih posodobljenih informacij o tej aktivni snovi, ki jih ima Agencija ali Komisija.“;

(b) v odstavku 3 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„3. Od dneva, ko Komisija sprejme izvedbeno uredbo iz točke (a) člena 9(1) o odobritvi aktivne snovi, Agencija javnosti omogoči brezplačen dostop do naslednjih posodobljenih informacij o tej aktivni snovi, razen če pošiljatelj podatkov predloži utemeljitev v skladu s členom 66(4), ki jo pristojni organ ali Agencija sprejme kot veljavno, zakaj bi objava lahko škodovala njegovim poslovnim interesom ali interesom druge zadevne strani.“;

17. v členu 76(1) se doda naslednja točka:

„(l) zagotavljanje podpore in pomoči državam članicam pri nadzoru in izvrševanju.“;

18. v členu 77(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Pritožbe proti sklepom Agencije, sprejetim v skladu s členi 7(2), 13(3), 43(2) in 45(3), členom 54(3), (4), in (5) ter členoma 63(3) in 64(1), se vložijo pri Odboru za pritožbe, ustanovljenem v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006.“;

19. drugi pododstavek člena 78(2) se nadomesti z naslednjim:

„Prihodki Agencije iz člena 96(1) Uredbe (ES) št. 1907/2006 se ne uporabljajo za opravljanje nalog na podlagi te uredbe, razen če gre za skupen namen ali začasni prenos, da se zagotovi ustrezno delovanje Agencije. Prihodki Agencije iz odstavka 1 tega člena se ne uporabljajo za opravljanje nalog na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006, razen za skupen namen ali začasni prenos, da se zagotovi ustrezno delovanje Agencije.“;

20. člen 86 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 86

Aktivne snovi, vključene v Prilogo I k Direktivi 98/8/ES

Za aktivne snovi, za katere je Komisija sprejela direktive in jih vključila v Prilogo I k Direktivi 98/8/ES, se šteje, da so bile odobrene v skladu s to uredbo na dan vključitve, in se vključijo na seznam iz člena 9(2). Za odobritev veljajo pogoji iz navedenih direktiv Komisije.“;

21. člen 89 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Z odstopanjem od členov 17(1), 19(1) in 20(1) te uredbe in brez poseganja v odstavka 1 in 3 tega člena lahko država članica še naprej uporablja svoj obstoječ sistem ali prakso dostopnosti zadevnega biocidnega proizvoda na trgu ali njegove uporabe, in sicer do tri leta po datumu odobritve zadnjih aktivnih snovi tega biocidnega proizvoda, ki jih je treba odobriti. V skladu s svojimi nacionalnimi predpisi lahko zadevna država članica dovoli, da je na njenem ozemlju na trgu dostopen ali se uporablja samo biocidni proizvod, ki vsebuje le:

(a) obstoječe aktivne snovi, ki:

(i) so bile ocenjene na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1451/2007 (*), vendar še niso odobrene za navedeno vrsto proizvoda, ali

(ii) se ocenjujejo na podlagi Uredbe (ES) št. 1451/2007, vendar še niso odobrene za navedeno vrsto proizvoda;

ali

(b) kombinacijo aktivnih snovi iz točke (a) in aktivnih snovi, ki so bile odobrene v skladu s to uredbo.

Z odstopanjem od prvega pododstavka lahko država članica v primeru odločitve, da se aktivna snov ne odobri, še naprej uporablja svoj obstoječi sistem ali prakso dostopnosti biocidnih proizvodov na trgu, in sicer do 12 mesecev po datumu odločitve, da se aktivna snov ne odobri, v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 1, in lahko še naprej uporablja svoj obstoječi sistem ali prakso uporabe biocidnih proizvodov do 18 mesecev po tej odločitvi.

(*) Uredba Komisije (ES) št. 1451/2007 z dne 4. decembra 2007 o drugi fazi desetletnega delovnega programa iz člena 16(2) Direktive 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju biocidnih pripravkov v promet (UL L 325, 11.12.2007, str. 3).“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Po odločitvi za odobritev določene aktivne snovi za določeno vrsto proizvoda države članice zagotovijo, da se dovoljenja za biocidne proizvode te vrste, ki vsebujejo navedeno aktivno snov, izdajo, spremenijo ali prekličijo, kar je ustrezno, v skladu s to uredbo v treh letih po datumu odobritve.

V ta namen vlagatelji, ki želijo zaprositi za dovoljenje ali vzporedno medsebojno priznanje biocidnih proizvodov te vrste, ki razen obstoječih aktivnih snovi ne vsebujejo drugih aktivnih snovi, vložijo vlogo za izdajo dovoljenja ali vzporedno medsebojno priznanje najpozneje na dan odobritve aktivne snovi oziroma aktivnih snovi. V primeru, da biocidni proizvodi vsebujejo več kot eno aktivno snov, se vloge vložijo najpozneje na dan odobritve zadnje aktivne snovi za to vrsto proizvoda.

Kadar vloga za izdajo dovoljenja ali vzporedno medsebojno priznanje ni bila vložena v skladu z drugim pododstavkom:

- (a) biocidni proizvod 180 dni po datumu odobritve aktivne oziroma aktivnih snovi ne sme biti več dostopen na trgu, in
- (b) uporaba obstoječih zalog biocidnega proizvoda je še naprej dovoljena največ 365 dni po datumu odobritve aktivne oziroma aktivnih snovi.“;

(c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Kadar se pristojni organ države članice ali po potrebi Komisija odloči, da zavrne vlogo, vloženo v skladu z odstavkom 3, za izdajo dovoljenja za biocidni proizvod, ki je že dostopen na trgu, ali se odloči, da ne izda dovoljenja ali da uvede pogoje za izdajo dovoljenja, zaradi katerih je treba proizvod spremeniti, velja naslednje:

- (a) biocidni proizvod, za katerega dovoljenje ni bilo izdano ali ki ne izpolnjuje pogojev za izdajo dovoljenja, kadar je to potrebno, 180 dni po datumu odločitve organa ni več dostopen na trgu, in
- (b) uporaba obstoječih zalog biocidnega proizvoda je še naprej dovoljena do največ 365 dni po datumu odločitve organa.“;

22. v členu 92(2) se doda naslednji stavek:

„Za biocidne proizvode, za katere je bilo dovoljenje izdano v skladu s členom 3 ali 4 Direktive 98/8/ES, velja, da je bilo dovoljenje zanje izdano v skladu s členom 17 te uredbe.“;

23. člen 93 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 93

Prehodni ukrepi v zvezi z biocidnimi proizvodi, ki niso zajeti v področje uporabe Direktive 98/8/ES

Z odstopanjem od člena 17(1) lahko država članica še naprej uporablja svoj obstoječi sistem ali prakso dostopnosti na trgu in uporabe biocidnih proizvodov, ki niso zajeti v področju uporabe Direktive 98/8/ES, temveč spadajo v področje uporabe te uredbe, in so sestavljeni samo iz aktivnih snovi, ki so bile dostopne na trgu ali so se uporabljale v biocidnih proizvodih 1. septembra 2013, vsebujejo te snovi ali se uporabljajo za njihovo pridobivanje. Odstopanje velja do enega od naslednjih datumov:

- (a) kadar so vloge za odobritev vseh teh aktivnih snovi, iz katerih je biocidni proizvod sestavljen, jih vsebuje ali se uporablja za njihovo pridobivanje, za zadevne vrste proizvoda vložene do 1. septembra 2016, do rokov iz drugega pododstavka člena 89(2), v členu 89(3) in v členu 89(4), ali
- (b) kadar vloga za katero od aktivnih snovi ni predložena v skladu s točko (a), do 1. septembra 2017.“;

24. člena 94 in 95 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 94

Prehodni ukrepi v zvezi s tretiranimi izdelki

1. Z odstopanjem od člena 58(2) se lahko tretirani izdelek, ki je bil tretiran z biocidnim proizvodom ali namerno vsebuje enega ali več biocidnih proizvodov, ki vsebujejo samo aktivne snovi, ki se 1. septembra 2016 preverjajo za ustrezno vrsto proizvoda v delovnem programu iz člena 89(1), ali za katere je bila do navedenega datuma vložena vloga za odobritev za ustrezno vrsto proizvoda ali, ki vsebujejo samo kombinacijo takih snovi in aktivnih snovi, ki so vključene na seznam, sestavljen v skladu s členom 9(2) za zadevno vrsto proizvoda in uporabo, ali vključene v Prilogo I, daje na trg do enega od naslednjih datumov:

- (a) v primeru odločitve, sprejete po 1. septembru 2016, da se zavrne vloga za odobritev ali da se ena od aktivnih snovi ne odobri za zadevno uporabo, do datuma, ki je 180 dni po taki odločitvi;
- (b) v drugih primerih do datuma odobritve za zadevno vrsto proizvoda in uporabo zadnje aktivne snovi, ki jo je treba odobriti in ki jo vsebuje biocidni proizvod.

2. Z nadaljnjim odstopanjem od člena 58(2) se lahko tretirani izdelek, ki je bil tretiran z biocidnim proizvodom ali namerno vsebuje enega ali več biocidnih proizvodov, ki vsebujejo aktivno snov, ki ni navedena v odstavku 1 tega člena, ali aktivne snovi, ki so vključene na seznam, sestavljen v skladu s členom 9(2) za zadevno vrsto proizvoda in uporabo, ali vključene v Prilogo I, daje na trg do 1. marca 2017.

Člen 95

Prehodni ukrepi v zvezi z dostopom do dokumentacije o aktivni snovi

1. Agencija da od 1. septembra 2013 javnosti na voljo in redno posodablja seznam vseh aktivnih snovi in vseh snovi, ki se uporabljajo za pridobivanje aktivne snovi, za katere je bila predložena dokumentacija, ki je v skladu s Prilogo II k tej uredbi ali Prilogo IIA ali IVA k Direktivi 98/8/ES in, kadar je primerno, Prilogo IIIA k navedeni direktivi (v nadaljnjem besedilu: popolna dokumentacija o snovi) in ki jo je država članica sprejela ali validirala v postopku, določenem v tej uredbi ali navedeni direktivi (v nadaljnjem besedilu: zadevne snovi). Na seznam so za vsako zadevno snov vključene tudi vse osebe, ki so navedeno dokumentacijo predložile ali predložile Agenciji v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, navedeni pa so tudi njihova vloga, kot je določeno v navedenem pododstavku, in vrste proizvodov, za katere so dokumentacijo predložile, ter datum vključitve snovi na seznam.

Oseba s sedežem v Uniji, ki proizvaja ali uvaža zadevno snov samostojno ali v biocidnih proizvodih (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj snovi) ali ki proizvaja biocidni proizvod, ki je sestavljen iz te snovi, jo vsebuje ali se uporablja za njeno pridobivanje, ali omogoča njegovo dostopnost (v nadaljnjem besedilu: dobavitelj proizvoda), lahko Agenciji kadar koli predloži popolno dokumentacijo o snovi za to zadevno snov, izjavo o dostopnosti do popolne dokumentacije o snovi ali napotilo na popolno dokumentacijo o snovi, za katero so potekla vsa obdobja varstva podatkov. Po podalšanju odobritve aktivne snovi lahko vsak dobavitelj snovi ali dobavitelj proizvoda Agenciji predloži izjavo o dostopnosti vseh podatkov, ki jih je pristojni organ ocenjevalec štel za pomembne za podaljšanje in katerih obdobje varovanja se še ni izteklo (v nadaljnjem besedilu: ustrezni podatki).

Agencija obvesti dobavitelja, ki predloži dokumentacijo, o pristojbinah, ki se plačujejo na podlagi člena 80(1). Če dobavitelja, ki predloži dokumentacijo teh pristojbin ne plača v 30 dneh, vloga zavrne in o tem ustrezno obvesti dobavitelja, ki je predložil dokumentacijo.

Po prejemu pristojbin, ki se plačujejo v skladu s členom 80(1), Agencija preveri, ali je predložitev v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka, in o tem ustrezno obvesti dobavitelja, ki je predložil dokumentacijo.

2. Od 1. septembra 2015 biocidni proizvod, ki je sestavljen iz zadevne snovi, vključene na seznam iz odstavka 1, tako snov vsebuje ali se uporablja za njeno pridobivanje, ne sme biti dostopen na trgu, če dobavitelj snovi ali dobavitelj proizvoda ni vključen na seznam iz odstavka 1 za vrste proizvoda oziroma proizvodov, med katere spada ta proizvod.

3. Za namene predložitve v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena, se člen 63(3) te uredbe uporablja za vse toksikološke, ekotoksikološke študije, za študije o usodi in obnašanju v okolju, ki se nanašajo na snovi, navedene v Prilogi II k Uredbi (ES) št. 1451/2007, vključno s tistimi študijami, ki ne vključujejo preskusov na vretenčarjih.

4. Dobavitelj snovi ali dobavitelj proizvoda, vključen na seznam iz odstavka 1, ki mu je bila za namen tega člena izdana izjava o dostopnosti ali odobrena pravica do sklicevanja na študijo v skladu z odstavkom 3, sme vlagateljem vloge za dovoljenje za biocidni proizvod dovoliti, da se za namene člena 20(1) sklicujejo na navedeno izjavo o dostopnosti ali navedeno študijo.

5. Z odstopanjem od člena 60 vsa obdobja varstva podatkov za kombinacije aktivnih snovi/vrst proizvodov iz Priloge II k Uredbi (ES) št. 1451/2007, za katere pred 1. septembrom 2013 ni bila sprejeta odločitev o vključitvi v Prilogo I k Direktivi 98/8/ES, potečejo 31. decembra 2025.

6. Odstavki 1 do 5 se ne uporabljajo za snovi s seznama v Prilogi I iz kategorij od 1 do 5 in kategorijo 7 ali za biocidne proizvode, ki vsebujejo le take snovi.

7. Agencija redno posodablja seznam iz odstavka 1 tega člena. Agencija po podaljšanju odobritve aktivne snovi odstrani s seznama vse dobavitelje snovi ali proizvodov, ki v 12 mesecih od podaljšanja niso predložili vseh ustreznih podatkov ali izjave o dostopnosti vseh ustreznih podatkov v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 tega člena ali z vlogo v skladu s členom 13.“;

25. v členu 96 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v člene 86, 89 do 93 in 95 te uredbe se Direktiva 98/8/ES razveljavi z učinkom od 1. septembra 2013.“;

26. v Prilogi I se naslov za kategorijo 6 nadomesti z naslednjim:

„Kategorija 6 – Snovi, za katere je država članica validirala dokumentacijo o aktivni snovi v skladu s členom 7(3) te uredbe ali jo sprejela v skladu s členom 11(1) Direktive 98/8/ES“;

27. v Prilogi V se drugi odstavek pod naslovom „Vrsta proizvodov 4: za območja s hrano in krmo“ nadomesti z naslednjim:

„Proizvodi, ki se uporabljajo za vključitev v materiale, ki lahko pridejo v stik s hrano.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Točka 24 člena 1 se uporablja od 1. septembra 2013.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. marca 2014

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

D. KOURKOULAS

UREDBA (EU) št. 335/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 11. marca 2014****o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 o Evropskem skladu za ribištvo, glede nekaterih določb o finančnem upravljanju za nekatere države članice, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Doslej najhujša svetovna finančna kriza in gospodarski upad sta hudo prizadela gospodarsko rast in finančno stabilnost ter povzročila močno poslabšanje finančnih in gospodarskih razmer v več državah članicah. Zlasti imajo nekatere države članice resne težave ali jim grozijo takšne težave. Še posebej se soočajo s težavami na področju gospodarske rasti in finančne stabilnosti ter s povečevanjem javnofinančnega primanjkljaja in javnega dolga.
- (2) Pomembni ukrepi so bili sprejeti na podlagi člena 122(2) ter členov 136 in 143 Pogodbe o delovanju Evropske unije za uravnavanje negativnih učinkov krize. Vendar pa se pritisk na nacionalne finančne vire povečuje, zaradi česar bi bilo treba sprejeti dodatne ukrepe za zmanjšanje tega pritiska s čim večjo in čim boljšo uporabo finančnih sredstev iz Evropskega sklada za ribištvo, vzpostavljenega z Uredbo Sveta (ES) št. 1198/2006 ⁽³⁾.
- (3) Da bi omogočili lažje upravljanje finančnih sredstev Unije, pomagali pospešiti naložbe v državah članicah in regijah ter izboljšali razpoložljivost financiranja za gospodarstvo, je bila Uredba (ES) št. 1198/2006 spremenjena z Uredbo (EU) št. 387/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾. Ta sprememba je omogočila povečanje vmesnih in končnih plačil v okviru Evropskega sklada za ribištvo za znesek, ki ustreza 10 odstotnim točkam nad dejansko stopnjo sofinanciranja za vsako prednostno os za države članice, ki se soočajo z resnimi težavami v zvezi s finančno stabilnostjo in ki so prosile za koriščenje navedenih sredstev.
- (4) Uredba (ES) št. 1198/2006 omogoča uporabo te večje stopnje sofinanciranja do 31. decembra 2013. Ker pa se določene države članice še vedno soočajo z resnimi težavami v zvezi s svojo finančno stabilnostjo, uporaba večje stopnje sofinanciranja ne bi smela biti omejena s koncem leta 2013.

⁽¹⁾ UL C 341, 21.11.2013, str. 75.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 25. februarja 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 11. marca 2014.

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo (UL L 223, 15.8.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 387/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 o Evropskem skladu za ribištvo v zvezi z nekaterimi določbami, povezanimi s finančnim poslovanjem za nekatere države članice, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi s finančno stabilnostjo (UL L 129, 16.5.2012, str. 7).

- (5) Države članice, ki prejemajo finančno pomoč, bi morale biti do konca obdobja upravičenosti prav tako upravičene do navedene zvišane stopnje sofinanciranja in bi jim moralo biti omogočeno, da jo uveljavljajo v svojih zahtevah za plačilo končnega zneska, tudi če se finančna pomoč nič več ne zagotavlja.
- (6) Uredbo (ES) št. 1198/2006 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (7) Glede na krizo brez primere je potrebno hitro sprejetje podpornih ukrepov. Zato je primerno, da bi začela ta uredba veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1198/2006 se spremeni:

1. v členu 76(3) se uvodni stavek nadomesti z naslednjim:

„3. Z odstopanjem od člena 53(3) se na zahtevo države članice vmesna plačila povišajo za znesek, ki je za 10 odstotnih točk višji od stopnje sofinanciranja, ki se uporablja za vsako izmed prednostnih osi, do največ 100 %, in ki se prišteje k znesku javnih izdatkov, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pomoči ter so na novo prijavljeni v vsakem izmed potrjenih predloženih izkazov, pod pogojem, da država članica 31. decembra 2013 ali kasneje izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:“;

2. v členu 77 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. Z odstopanjem od člena 53(3) se na zahtevo države članice plačila končnega zneska povišajo za znesek, ki je za 10 odstotnih točk višji od stopnje sofinanciranja, ki se uporablja za vsako izmed prednostnih osi, do največ 100 %, in ki se prišteje k znesku javnih izdatkov, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pomoči ter so na novo prijavljeni v vsakem izmed potrjenih predloženih izkazov, pod pogojem, da država članica 31. decembra 2013 ali kasneje izpolnjuje enega od pogojev iz točk (a), (b) in (c) člena 76(3).“;

3. člen 77a se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Odstopanje iz člena 76(3) in člena 77(2) odobri Komisija na pisno zahtevo države članice, ki izpolnjuje enega od pogojev iz točk (a), (b) in (c) člena 76(3).“;

(b) odstavek 5 se črta.

Člen 2

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba se uporablja od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 11. marca 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
D. KOURKOULAS

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL